

Ärkamine ja Sõna

Sissejuhatus

Sõnum presidendilt

Kallis koguduse perekond, 2012. aastal uurime palvenädala raames põnevat ja olulist teemat – „Ärkamine ja Sõna“.

Pühakirjas esineb äratuse teema ikka ja jälle. Jumala käsi taastab ja kinnitab pidevalt neid, kes on kadunud, andes nõrkadele elu ja jõudu ja otsides viise, kuidas tuua Tema ja Tema rahva suhtesse uut elu.

Sel nädalal keskendume mitmele erilisele viisile, kuidas Sõna on lahutamatult kaasatud meie südame taaselustamisse, aga ka meie kodu ja koguduse äratamiseks. Ilma Jumala Sõna uurimise ja

sügava ning pideva Jumala-suhte kogemiseta ei saa kindlasti olla tõelist ärkamist.

Ma kutsun sind sel erilisel ajal, palvenädalal, ühinema ülemaailmse kogudusepererega. Lugeses süüvi iga loengu peamistesse ideedesse, palu Püha Vaimu, et Ta ilmutaks sulle, kuidas saaksid just seda sõnumit oma igapäevases elus hinnata. Palveta, et Issand saadaks Püha Vaimu hilist vihma, mis ärataks igaüht meid isiklikult ja kogudusena. Kui sinu peres on lapsi, kaasa neid lasteloengute kooslugemisse.

Jumala Sõna innustab meid: „Maitske ja vaadake, et Issand on hea! Õnnis on mees, kes tema juures pelgupaika otsib. Kartke

Issandat, teie, tema pühad! Sest neil, kes teda kardavad, ei ole millestki puudust.“ (Ps 34:9, 10)

Jeesus tuleb varsti! Lubagem Tal endid tugevdada ja äratada hilise vihmaga isiklikult ja kogudusena, jäägina; otsigem võimulisi kuulutada kolme inglil kuulutuse sõnumit ja valmistugem kohtuma Issandaga. **MA**

Kristlike tervitustega teie

*Ted N. C. Wilson
Seitsmenda Päeva
Adventistide
Koguduse
Peakonverentsi
president*

Ärkamine ja Sõna

KAS ME OLEME VALMIS PÜHENDUMA?

AUTOR: TED N. C. WILSON

Selle palvenädala alguses, mil me keskendume äratusele ja Sõnale, oled ehk imestunud, kas me tõesti vajame veel selleteemalisi sõnumeid. Võib-olla oled sa seitsmenda päeva adventist, kes on rahul, nähes asju jätkumas oma harjumuspärasel viisil. Ilus kirikuteenistus hingamispäeva hommikul ja põhimõtteliselt moraalne elu võivad olla sinu jaoks seitsmenda päeva adventisti määravad. Kui sulle tundub, et sellest piisab, siis oled sa ilma jäämas parimast, mida tähendab seitsmenda päeva adventistiks olemine!

Võib-olla ärkamise mõte köidab sind. Vaadates maailmas toimuvaid sündmusi ja sotsiaalseid ning kultuurilisi muutusi, võid tunda, et kõik liigub hävingu poole. Sa võid igatseda ärkamist, mõeldes, et see tähendaks minemist ühiskonna alustalade juurde – tagasi hästi korrastatud aja ja harjumuspärase tegutsemisviiside turvalisusesse.

Turvalisus ja kord ei veetle kõiki.

Võib-olla oled sa huvitatud ärkamisest, et saaks asju ümber korraldada. Sa tahaksid näha

suuremat väge, suuremat tegutsemist, rohkem imesid ja kiiret koguduse kasvu. Kuigi kõik see võib juhtuda ja ka juhtub ärkamise tulemusena, ei ole need sündmused ärkamise südames. Kui me uurime ärkamist, seisame individuaalselt ja kogudusena imelise vaimuliku kogemuse võimalikkuse ees.

Samal ajal kui suur elamus on hea algus, peab tõeline ärkamine minema kaugemale kui põgus kogemus. See peab olema rohkemat kui lihtsalt uus algus. Ärkamine algab siis, kui läheme tagasi päris algusesse.

„Alguses oli Sõna ja Sõna oli Jumala juures ja Sõna oli Jumal. Seesama oli alguses Jumala juures. Kõik on tekkinud tema läbi ja ilma temata ei ole tekkinud midagi, mis on tekkinud.“

(Jh 1:1-3)

Tõelise ärkamise süda

Ärkamine on rohkem kui algusesse minemine või elu ümberkorraldamine. See seisneb rohkemas kui võim või mõju. Ärkamine seisneb meie fookuse uuendamises Jeesusel.

Loomine toimus läbi Jeesuse,

ja ainult Jeesuse kaudu saab aset leida ümberloomine või ärkamine. Jeesus on ja peab olema iga ärkamise keskmeks. Kas me vajame sellist ärkamist? Me oleme ikka veel siin. Jeesus ei ole veel tulnud ja meid koju viinud. Me ei ole veel kogenud lubatud Püha Vaimu väljavalamist, mis võimaldaks meil lõpuni viia kolme ingliliku kuulutuse kuulutamise „kõigile paganahõimudele ja suguharudele ja keeltele ja rahvastele“. (Ilm 14:6)

Me kogudusena vajame ärkamist, aga see ei tule meile ühiselt enne, kui see pole esmalt olnud isiklik kogemus. Kas me isiklikult vajame ärkamist?

Igaüks saab läbi teha lihtsa sisetesti, küsides endalt: „Kellele kuulub meie süda? Kelle juures viibivad meie mõtted? Kellest armastame rääkida? Kelle päralt on meie soojemad kiindumused ja parimad jõud? Kui oleme Kristuse omad, on meie mõtted Tema juures ja meie meeldivaimad mõtted on Temast. Kõik, mis meil on ja mis me oleme, on pühendatud Temale. Me igatseme peegeldada Tema olemust, hingata Tema vaimu, täita Tema tahet, olla kõiges

Temale meelepärased.“¹

Äratav suhe

Selleks, et ärkamine saaks alata, peame igaüks keskenduma oma suhtele Jeesusega. Kui me mõistame, et oleme päästetud armu läbi ja täiesti sõltuvad sellest, mõistame, et oleme võlglast Jumala ees, kes pole mitte ainult meie Looja, vaid ka meie Päästja, ning me ei saa valida mehaanilist, legalistlikku lähene- mist. Meie tänumeelne ja täielik alistumine Issandale toob tule- musena kaasa Vaimust täidetud, dünaamilise ja elava kristliku elu ja tunnistuse.

Ilmutuse 14. ptk valju hüüde kuulutamist üle terve maakera.

Tundmine tähendab jagamist

Ärkamine, mida me vajame, ei põhine imedel või emotsioonidel. Me tahame Jeesust paremini tunda, et saaksime Teda rohkem jagada. Me vajame evangelismiks motivatsiooni ja Püha Vaimu väge. Me vajame, et Jeesus saadaks oma lubatud Lohutaja, nagu Ta tegi seda oma ootavatele jüngritele nelipühil (Jh 16:7). Meie vajadus väljendub kõige selgemalt ja teravamalt suurte linnadeni jõudmise väljakutses. Rohkem kui pool maailma popu-

Uutel plaanidel ja strateegia- tel on oma koht, kuid mida me tõeliselt vajame, on imesid korda- saatvat Sõna väge, mille läbi on kõik tekkinud. Me peame end avama, olles Jumala hea sõnumi esindajad, viies Jeesuse pääst- va võidu ja peatse tagasituleku sõnumi „kõigile paganahõimude- le ja suguharudele ja keeltele ja rahvastele“. (Ilm 14:6)

Kasvu kogemine

Et tunda Jeesust paremini, et Teda paremini jagada, peame kasvatama suhet Jeesusega ja jätkama kasvamise protsessi oma teekonnal Issandaga. Jeesuse

vastuvõtmine ei ole ühekordne kogemus. See peab olema kasvav koge- mus. Nagu apostel Paulus, peame ole- ma valmis surema iseendale iga päev (1Kr 15:31). Idee suhte kasvatami- sest Jeesusega ei ole meie jaoks uus, kuid kuna me ei näe Teda, siis me peame pingutama, et see tegelikkuses toimiks. Igasuguse suhte aluseks on suhtlemine. Palve avab meie südame ja tõmbab meid lähedasse suhtesse Jeesusega. Seinad, mis on selle lähe- dase suhte koge- misel takistuseks,

kukuvad maha, kui me palume Jumalal nad maha tõmmata. Igasugune uhkus, kibestumine, enesega rahulolu ja materia- lism saab murtud Vaimu poolt, kui me vedame aega palves. Meie kiires elurütmis on see väljakutse, et hoida armastust Jeesuse vastu elavana, kuna aja

Me kõik vajame arusaamist sellest, kus me oleme ajavoolus ja kus me oleme seoses Jeesuse teise tulekuga. Me peame meeles pidama, et suur võitlus toimub igal pool meie ümber ja meie sees ning et Saatan tahab hä- vitada meie vaimulikku elu ja ühendust Jeesusega, et takistada

latsioonist elab linnades ja siiski on meil paljudes linnades napilt jalgealune. Meenutades prohvet Sakarja sõnu, mõistame, et suur ülesanne saab täidetud. „See ei sünni väe ega võimu läbi, vaid minu Vaimu läbi, ütleb vägede Issand.“ (Sk 4:6) Kuidas suudame avaldada mõju?

ja tähelepanu sisustamiseks on hulgaliselt pakkumisi. Me peame ennetavalt leidma aega selleks, et kuulata Jumalat. Kuigi Jumal räägib meiega läbi oma ettenägevusest juhitud tegude ja läbi Püha Vaimu mõju meie mõtetele, siis selgeim viis, kuidas Jumal meiega suhtleb, on läbi oma Sõna. Võttes aega Jumala Sõna uurimiseks, peaksime alandlikult paluma, et Püha Vaim oleks kohal ja eemaldaks kõik, mis võiks meid Jumalast lahutada. Seitsmenda päeva adventistidena on meile antud imeline aare. Prohvetlikult kuulutamise vaimuand on Jumala suuremaid kingitusi lõpuaja jäägile. Ellen White'i sõnades juhib „väiksem valgus“ „suurema valguse“ juurde.² Uuri Tema saadiku juhiseid. Lase neil tõmmata end Jeesuse võrreldamatu veetluse juurde ja julgustada sind Tema Sõna sügavamale uurimisele.

Tõde nagu see on Jeesuses

Elades maailma ajaloo pöördelisel ajal, on erilisel oluline, et saaksime aru: kõigi meie doktriinide keskpunkt on Jeesus. Varsti on lõpuaja sündmused meie peal. Varsti tuleb Jeesus tagasi ja Saatan saab lõpliku karistuse. Jeesuse Kristuse verel meie pärast ristil valatuna ja Jeesuse Kristuse teenistusel ülempreestrina taevases pühamus on üks eesmärk – teha meid õigeks Jumala ees ja anda meile igavene elu Jeesuse kõikehõlmava teenistuse kaudu. See võimalus on sul ja mul ja kõigil, kes alistuvad Talle, tunnistasdes oma patud ja võttes Ta vastu oma Päästjana. Me ei pea kartma kohtuotsust, kui me tunneme Ohvritalle – kui me tunneme Ülempreestrit ja oma Kuningat.

Saabuv Kuningas

On oluline mõista tulevaste sündmuste järjestust. Jeesuse teisel tulekul näevad kõik silmad

Teda. See saab olema oodatud õndsas lootuse täitumine ja ma usun, et see leiab aset väga varsti. Me näeme juba praegu, et maailm on kokku kukkumas. Matteuse 24. peatükist leiame Tema tulemise tunnuseid. Piisab sellest, kui heidame pilgu ärevusele majanduses, poliitilisele ebastabiilsusele, hävitavatele haigustele ning sotsiaalsele ja moraalsele langemisele, et leida neis tunnuseid. On oikumeenilised liikumised, mille eesmärgiks on luua ühine ususüsteem, mis vastanduks Jumala kummardamisele nädala seitsmendal päeval ja lõpptulemusena kõrvaldaks usulise vabaduse ning ülendaks selle asemele seatud kummardamise päeva. Jeesuse teisel tulekul ei puutu Tema jalad maad, vaid meid kistakse pilvedes üles Issandale vastu (1Ts 4:17). Siiski, enne Tema imelist tagasitulekut püüab Saatan „eksitada ka valituid“, nii nagu ütleb meile Matteuse 24:24. Saatan „moon-dab ennast valguse ingliks“ (2Kr 11:14) ja üritab kehastada Jeesust. Kuidas sina ja mina teeme vahet selle kehastuse ja tõelise Jeesuse vahel? Kujuta ette meedia hullunud reportaaži, mis väidetavalt tõestab kõigile, et see „Jeesus“ on reaalne. „Saatan, ümbritsetuna langenud inglitest ja väites, et ta on Jumal, teeb igasuguseid imetegusid, et petta valituid.“³

Me ei saa lootma jääda oma füüsilistele tajudele. Meie vaimulikud silmad peavad olema uuendatud Püha Vaimu poolt. Me peame olema nii ühte häälestatud oma Päästjaga, nii tuttavad Tema häälega, et suudame maailma pimedaimal hetkel „usust elama jääda“ (Rm 1:17).

Finisjooone ligidal

Ma usun, et Jumala unistus lõpetatud tööst saab varsti ellu viidud. Ma olen kindel, et kui

otsime Jeesuse paremat tundmist, kallab Jumal oma Püha Vaimu välja mõõtmatus ulatuses. Ta kasutab meid, et kuulutada tõde ja „maa saab täis Issanda aundmist – otsekui veed katavad merepõhja“ (Ha 2:14). Jumala töö maa peal saab lõpule viidud. Jeesus tuleb kui vägev Vabastaja. Ta tuleb kui kuningate Kuningas ja isandate Issand, et viia oma lapsed koju. **MA**

1 Ellen G. White, „Tee Kristuse juurde“, lk 58.

2 Ellen G. White, „Evangelism“ (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1946), lk 257.

3 Ellen G. White, „Nõuanded kogudusele“ (Nampa, Idaho: Pacific Press Pub. Assn., 1991), lk 39.

Ted N. C. Wilson on Seitsmenda Päeva Adventistide Koguduse Peakonverentsi president ja elab Marylandis, Ameerikas.

Küsimused aruteluks

1. Kuidas saan meediast küllastunud maailmas säilitada oma tähelepanu Jeesusel? Milliseid praktilisi samme saan teha selleks, et Ta täidaks mu elu?

2. Me kuuleme ja räägime palju „tõest“. Kuidas paistab „tõde, nagu see on Jeesuses“ (Ef 4:21) ajavahemikus hominikul kaheksast öhtul viieni minu töökohas?

3. Ärkamine on isiklik, kuid samas ka suhetega seotud. Millist rolli mängib kogudus kui kogukond selles protsessis?

Kuidas Jumala Sõna saab meie jaoks isiklikuks

ÕPPIDES TOETUMA TEMA VÄELE

AUTOR: ANGEL MANUEL RODRÍGUEZ

Elu ei eksisteeri vaakumis. Et ellu jääda, sõltuvad elusorganismid endast väljaspool olevatest elementidest. Vesi, toit, hapnik – kui nimetada vaid mõnda neist – on elu eksisteerimiseks hädavajalikud. Piibli vaatepunktist võib vaid Jumal hoida alal elu sellises keskkonnas, mis on hävingu äärel ja pidevaks hädaohuks inimese eksistentsile. Elu hoitakse alal Jumala Sõna läbi. Eriti tõene on see aga meie vaimuliku elu suhtes, mis vajab pidevat välist väge, et elujõuliseks jääda.

Jumal ja Sõna

Laulja kirjutas: „Issanda Sõnaga on tehtud taevad.“ (L 33:6) Kõik loodu üldiselt, ja elu eriliselt, sai alguse jumaliku Sõna väes. Inimese kohta on öeldud, et ta ei ela üksnes leivast, vaid „kõigest, mis lähtub Issanda suust“ (5Ms 8:3). Side elu ja jumaliku Sõna vahel on sügav, seletamatu ja pidev. Sõna, mis lõi, on sama, mis loodut ülal hoiab. Jumala vägi on meile ilmutatud Tema Sõnas, Tema rääkimises meie vastu. Oma Sõna läbi kõneleb Jumal meile meie erinevates olukordades ja ilmutab oma rahvale oma plaani ja tahet nende

jaoks. Tema Sõna eesmärgiks on alati meie heaolu, sest see on „hea“ (Js 39:8). Siinail kuulsid israeliidid Issandat kõnelemas nende vastu, kui Ta andis neile „õiged seadlused, tõsised õpetused, head määrused ja käsud“ (Nh 9:13). Sõna esineb sageli töötuse kujul, millele võime alati loota ja mis kuulutab ette Jumala päästeplaani täielikku täitumist meie suhtes (L 105:42-45). Saalomon kõneles rahvale jumaliku Sõna väest: „Kiidetud olgu Issand, kes on andnud rahu oma Iisraeli rahvale, nõnda nagu Ta on öelnud. Ainsatki sõna ei ole langenud tühja kõigest Ta headest sõnadest, mis Ta oma sulase Moosese läbi on rääkinud“ (1Kn 8:56). Jumala Sõna on usaldusväärne ja kindel, sest Ta täidab, mida on lubanud: „Sest Issanda Sõna on õige, kõik Tema tööd on tehtud ustavuses“ (L 33:4). Jumal teeb seda, mida Ta ütleb; Ta on sõnapidaja Jumal.

Jeesus ja Sõna

Jumala Sõna on palju rohkemat kui kuuldav väljend, mis tuleb jumalikest suust. See on nähtav: „Alguses oli Sõna ja Sõna oli Jumala juures ja Sõna oli Jumal. Seesama oli alguses Jumala juures. Kõik on tekkinud Tema

läbi ja ilma Temata ei ole tekkinud midagi, mis on tekkinud (Jh 1:1-3). See on seesama kindel, usaldusväärne ja võimas Jumala Sõna, mis pöördus inimeste poole Vana Testamendi ajal. Kuid Uues Testamendis toimus midagi aulist ja ootamatut: „Ja Sõna sai lihaks ja elas meie keskel, ja me nägime Tema kirkust, nagu Isast Ainusündinu kirkust, täis armu ja tõe.“ (s. 14)

Jeesuses – Sõnas – me näeme Jumala tahet meie suhtes ja Tema päästvat tegevust patuste inimolevuste heaks. Tema Sõna kuuldavus on mõjus sellepärast, et Jumal räägib meiega Jeesuses (vt Jh. 14:10). Kuid lihakssaanud Jumala Sõnana on Jeesus ka Tõe Sõna (vt 2Kr 6:7), lepitussõna (vt 2Kr 5:19) ja pääste (vt Ap 13:26); Ta on ristisõna (vt 1Kr 1:18). Ta on Tõe ja see, kes oma lihakssaamise saladuses on ühendanud Jumala inimkonnaga ja kes ilmutas ristil Jumala Sõna päästvat väge. Jumal võib tõesti teha seda, mida Ta ütleb. Kui Jumal ütleb midagi, siis see sünnib. See ei pruugi toimuda nii kiiresti kui meile meeldiks, kuid see toimub. Jumala Sõna teostab selle, mida Ta teatab või väljendab. Laulja kirjutas, et Jumal „lākitas

neile oma Sõna ja tervendas nad ning päästis nad haua veerelt“ (L 107:20). Viidates Sõnale, mis väljub Ta suust, ütleb Jumal: „See ei tule tagasi mu juurde tühjalt, vaid teeb, mis on mu meele järgi, ja saadab korda, milleks ma selle läkitasin“ (Js 55:11). Kui Jumal räägib, toimub midagi. Kui Galilea merel puhkenud torm seadis ohtu Tema jüngrite elu, tõusis Jeesus ja „sõitles tuult ja ütles järvele: 'Jää vakka, ole vait!' Ja tuul rauges ja järv jäi täiesti vaikseks.“ (Mk 4:39) Ta käskis kurjadel vaimudel väljuda oma ohvritest ja need kuuletusid (vt Mk 1:25). Ta tervendas inimesi oma Sõnaga (vt Mt: 8:8)! Kuid kõige enam, Tema Sõna, mis kuulutas andestust, tõi andestuse patusele (Mt 9:1-7). See teostas selle, mida oli kuulutanud!

Jumala Sõna ja mina

Jumal adresseerib oma Sõna meile. Ta räägib meiega kui Looja ja Lunastaja, sest meil on vaja teada Tema plaani ja Tema tahet endi suhtes. Me peame tulema välja oma ekistsiaalsest pimedusest tähendusrikka elu valgusesse. Jumala Sõna on igavese elu allikas (vt Jh 5:24; 6:63). Meil tuleb Tema Sõna tundma õppida, sest nii nagu see ilmnes Jeesuse elus, puudutab Jumala Sõna meie elu igat aspekti. Jumala Sõna kuulamine on elu ja surma küsimus. Seetõttu igatseb Jumal, et kuuleksime Teda: „Ma olen olnud kättesaadav neile, kes mind ei ole nõudnud; ma olen olnud leitav neile, kes mind ei ole otsinud; ma olen öelnud rahvale, kes mu nime ei ole appi hüüdnud: 'Vaata, siin ma olen! Vaata, siin ma olen!'“ (Js 65:1) Seetõttu oleme kutsutud üles kuulama jumalikkku Sõna, mis kõneleb meie vastu Kirjas (vt Js 66:4). See on dunaamiline kuulamine, millega käib kaasas ka kuuldu järgi

toimimine. Jeesus ütles: „Igaüks nüüd, kes neid mu sõnu kuuleb ja nende järgi teeb, sarnaneb aruka mehega, kes ehitas oma maja kaljule.“ (Mt 7:24, vrd 2Aj 34:21). Meie kuulekus Sõnale näitab, kas oleme tõepoolest kuulnud seda rääkimas ja kas oleme selle ka vastu võtnud. Kuid sama oluline on lugeda Sõna Vaimu juhtimisel, sest ainult lihakssaanud Jumala Sõna võib meid muuta (vt 2 Kr 3:15-18). Meil on vaja Sõna uurida, sest see tunnistab sellest ainsast, kes võib anda meile igavese elu (vt Jh 5:39). Kui me Jumala Sõna vastu võtame, siis tuleb meil selle üle mõtiskleda; lubada oma mõtetel keskenduda Sõna sisule ja selle tähtsusele otseselt meie jaoks. Me võime mõtiskleda selle üle, kuidas Sõna väljendab end käskudes ja korraldustes (L 119:48), tunnistustes (s. 99) ja töötustes (s. 148).

Sõna vastuvõtmine nõuab, et investeeriksime aega Sõnaga koosolemisse. See ei ole inimsüdamele loomupärane ja nõuab lahtiütlemist vaimulikust loidusest. Palve muutub siis hädavajalikuks, sest selliselt saame paluda Issandal panna meie südamesse soov ja tahe kuulata Tema Sõna. Meil tuleb siis tegutseda vastavalt oma palvele, avades Sõna iga päev. Mida enam me seda loeme, seda paremini mõistame selle sõnumit. Me ei tohi sellepärast loobuda, et ei ole suutelised mõistma kõike, mida sealt leiame. Loeme seda, lubades selle sõnumil läbistada oma mõistust, siis Jumala mõtted täidavad meie meeli ja meid muudetakse tasapisi Jumala Vaimu väe läbi. Kui me kuulame, loeme ja mõtiskleme Sõna üle, juhtub midagi imelist; Sõna – Kristus, asub usu läbi elama meie südamesse (vt Ef 3:17). Sõna on elav, seetõttu võib see meid elustada: „Sest Jumala Sõna on elav ja tõhus ja vahedam

kui ükski kaheterane mõök ... ning on südame meelsuse ja kaalutluste hindaja“ (Hb 4:12).

Kuna Ta on ikka veel elav, võib Ta teostada meie elus selle, mida Ta räägib. Me võime sellesse uskuda, sest see, kes räägib meiega Sõna kaudu, on usaldatav ja Tal on vägi muuta reaalsuseks kõik, mida Ta on töötanud. Seetõttu, lubagem Sõnal end igal päeval juhtida (vt 2Tm 3:15). Las see lohutab ja julgustab meid, kui oleme raskustes, kiusatuses ja kannatustes (L 119:161, 162). Las see lootus, mis leidub selle Sõna lehtedel, täidab meie südamed rõõmuga (vt L 56:10,11; 2Kr 1:20). Lubagem sõnal ristist täita oma süda ja põleda tule, et meid pühitseda Issanda ja kaasinimeste teenimiseks (vrd Jr 23:29). **MA**

Enne pensionilejäämist 2011 oli Angel Manuel Rodriguez Piibliuringute Instituudi direktor. Nüüd elab Texas.

Küsimused aruteluks

1. Jumal räägib meile oma loodu kaudu. Mis kõneleb looduses sulle eriliselt Jumala loovast ja ülalhoidvast väest?

2. Jumala Sõna vägi ilmnes ka Jeesuse maapeelses elus ja teenimises. Millistes lugudes Jeesuse elust näed sa Jumala Sõna väe ilmnemist?

3. Jumala vägi on ilmutatud ka Tema lunastavas Sõnas, mis ilmneb meie igaühe elus. Kuidas oled tundnud Jumala Sõna väge oma elus?

Süda ja pinnas

MILLEST SA OLED TEHTUD?

AUTOR: BONITA JOYNER SHIELDS

Jeesuse tähendamissõna külvajast Luuka 8:4–15 kõneleb meie südame seisukorrast. Jumal püüab külvata südamesse oma Sõna seemet, kuid kas seeme ka vilja kannab, sõltub meie südame seisukorrast.

Missugune on süda, mis on avatud Jumala häälele? Kuidas me saame südame eest hoolitseada, et Jumala Sõna seeme tähtsaks ja juurduks? Kuidas saab Jumala Sõna tuua meie ellu vaimuliku ärkamise?

Külvaja, seeme ja pinnas

Tähendamissõna külvajast on olemas kõigis kolmes sünoptilises evangeeliumis (Mt 13:1–9, 18–23; Mk 4:1–9, 13–20; Lk 8–8, 11–15). Kõigis versioonides on kolm põhielementi: külvaja, seeme ja pinnas.

Külvaja. Külvamine tähendab seemne puistamist maapinnale. Piibli aegadel kandsid põllumehed seemet võõle kinnitatud korvis või kotikeses. Nad võtsid peatäie seemet ja viskasid või puistasid selle käe ja käsivarre vibutava liigutusega laiali.

Kui külvaja puistab seemet, siis ei tähenda see, et ta võtab ühe seemne, paneb selle etevaatlilikult maha ja läheb siis edasi. Kui külvaja on määranud maa-ala, kuhu ta tahab külvata,

siis viskab ta maha võimalikult palju seemneid, sest ta teab, et kõik seemned ei kasva kuni küpseni.

Pühakiri tunnistab külvajaks Jumala (vt Mt 13:37). Ellen White kirjutas: „Ta [Kristus] tuli taevase tõe seemet puistama nagu külvaja.“

Seeme. Pühakiri määratleb seemet kui Jumala Sõna (vt Lk 8:11). Nagu seeme sisaldab taimel elu, on Jumala Sõna eluks neile, kes selle vastu võtavad. Samamoodi nagu põllumees puistab seemet laia kaarega, tundub Jumal heitvat oma Sõna mõnda kõige ebatõenäolisemasse kohta!

Aastaid tagasi pöördus usku Moskva teatri näitleja Alexander Rostovtsev, kui ta mängis Jeesuse osa pühadust teotavas näidendis „Kristus smokingis“. Ta pidi lugema kaks salmi mäejutlustest, rebima talaari seljast ja hüüdma „Andke mulle mu smoking ja kaabu!“

Aga kui ta luges sõnu: „Õndsad on need, kes on vaimus vaesed, sest nende päralt on taevariik. Õndsad on kurvad, sest neid lohutatakse.“ (Mt 5:3, 4), hakkas ta värisema. Selle asemel, et stsenaariumi järgida, jätkas ta Matteuse 5. peatüki lugemist, eirates kaasnäitlejate kõhatusi, hõikeid ja jalgade trampimist.

Lõpuks meenus talle salm, mida ta oli oma lapsepõlves vene õigeusu kirikus õppinud, ja ta hüüdis: „Jeesus, mõtle minu peale, kui sa tuled oma kuningriiki!“ (Lk 23:42) Enne eesriide langemist oli Rostovtsev võtnud Jeesuse Kristuse oma isiklikuks Päästjaks.

Jumal heidab Sõna kõige ebatõenäolisematesse kohtadesse, et päästa oma isemeelsetest lastest võimalikult paljud. Sageli piirame Jumala Sõna puistamist, alahinnates selle väge.

Kuna Kristus tuli tõeseemet inimsüdamesse külvama, kutsub Ta ka meid külvama tõeseemneid inimeste südamesse. Tõeseemne külvamine ei ole alati lihtne, nagu näitas meile Kristuse elu. Ellen White kirjutas: „Ta jättis oma turvalise ja rahuliku kodu, jättis au, mis Tal oli Isa juures enne maailma tulemist, jättis positsiooni universumi troonil. Ta läks välja kannatava, kiusatud inimesena, külvama kadunud maailmale elu seemet üksinduses ning kastma seda oma pisarate ja verega.“

Ka meie võime olla kutsutud kannatusteks, üksinduseks, pisarateks ja vahel surmaks, kui külvame Jumala tõe seemneid. Kuid me ei külvata asjata. Kes saaks unustada meie eelkäijaid kristlikus usus, valdeslasi, John Wycliffe'i, Jan Husi? Nemad ja

teised andsid Kristuse ja Tema Sõna pärast elu. Ellen White kirjutas neist: „Neid jälitati ja tapeti, kuid nende veri kastis külvatud seemet ja see kandis vilja.“

Pinnas. Hea pinnase jaoks on vaja nelja elementi: lämmastikku, lupja, fosforhapet ja kaaliumkarbonaati. Kui üks on tasakaalust väljas, mõjutab see taime arengut. Kui taimed on tugevad ja terved, suudavad nad vastu panna oma „vaenlastele“ – umbrohule, kahjuritele, põuale jne.

Inimsüdame – meie hinge – seisukord on Vaimu elu jaoks äärmiselt oluline. Nii nagu tugevad terved taimed suudavad vaenlastele paremini vastu panna, on meil võime seista vaenlase vastu, kui meie hing on tugev ja terve.

Selles tähendamissõnas on vaenlase töö ilmselge. Teeraja kõval pinnal, kus Jumala Sõna jalge alla sõtkutakse ja seda alahinnatakse, röövib Saatan Sõna kuulajate südamest. Nagu kivine pinnas ei kasvata sügavate juurtega taimi, nii eemaldab Saatan Sõna südamest. Nagu hoole, mure ja rikkuse/lõbu ohakad suruvad taimed välja, lämmatab Saatan Sõna südames.

Kuid pane tähele taimi, mis kasvavad heas, korralikus pinnases. Sellest pinnasest ei saa Saatan Jumala Sõna seemneid südamest ära võtta! Vaenlane muutub jõuetuks! Seemned tärkavad ja kannavad „sajakordselt vilja“ (Lk 8:8).

Hinge toitmine

Kui sa oled samasugune nagu mina, leiad sa, et sind kirjeldab rohkem kui üks ülaltoodud pinnastest. Mida saame teha, et hoida oma hinge tugeva ja tervena, nii et võiksime vilja kanda? Ma soovitan kolme asja.

1. Esimene hea pinnase kirjeldus Luuka 8:15 ütleb, et inimestel

oli Sõna „kaunis ja heas südames“.

Palu puhast südant ja õiget vaimsust. Loe Psalm 51:12–14. Laula seda. Palveta seda. Me kõik oleme pattu teinud ja Jumala aust ilma (vt Rm 3:23; 7:14). Ning patu tõttu on isegi meie head teod ebapuhaste motiividega rüvetatud.

2. Teine hea pinnase kirjeldus ütleb, et inimesed hoidsid Sõna. Et takistada Saatanal Sõna meie elust röövida või ära võtta või seda lämmatada, peame Sõna hoidma. Selle hoidmiseks on vaja nelja asja. Me peame Jumala Sõna kuulma. Issandaga Tema Sõna kaudu aja veetmine, Tema Sõnast jutluse kuulamine ning kaasusklikega Jumala Sõna uurimine on suurepärased moodused, kuidas kuulata Jumalat meiega rääkimas.

Me peame Jumala Sõna mõistma. Kas võtame aega, et selle nimel vaeva näha? Seda uurida? Küsida teistelt selle kohta selgitust? Jumala Sõna ei ole alati lihtne mõista, kuid Ta töötab, et Tema Vaim aitab meid (1Kr 2:10–12).

Me peame Jumala Sõna vastu võtma. Vastuvõtmine tähendab valmisolekut kätte saada, omandada. Kui me mõistame, mida Jumal meile ütleb, siis me vahel (üsna ausalt) ei taha seda kätte saada! Kuid minu kogemus on niisugune, et kui võtsin lõpuks Tema Sõna oma ellu, täitis mu hinge rahu, mis on ülem kui kogu mõistmine (vt Fl 4:7).

Me peame Jumala Sõnale kuuluma. Vastuvõtmine on üks asi, sellele kuuletudes toimimine teine. Ükskõik, kas see on Issanda tõdede, nagu näiteks hingamispäeva pidamise avalik järgimine või endale ja/või teistele kahjulikest harjumustest loobumine või hoopis isiklikum alistumine – kuuletumine nõuab tegevust.

3. Kolmas hea pinnase kirjeldus ütleb, et inimesed kannavad „kannatlikkuses vilja“ (Lk 8:15). Kui sageli oled sa palvetanud: „Issand, kui kaua läheb, et ma täiuslikuks saaksin? Kui kaua läheb Johnil aega Kristuse poolt otsustamiseks?“ Me soovime et meie hing – ja teiste hing – tärkaks kiiresti.

Hea pinnas – hea saak

Millest on sinu süda? Kas sa hindad Jumala Sõna? Kas sa oled Tema Sõnasse nii juurdunud, et suudad vaenlase kiusatustele vastu seista? Kas sa soovid, et Ta rahustaks sinu rahutut südant? Ükskõik missugune on sinu südame seisukord, Jumal on valmis ja suuteline külvama sellesse oma eluseemneid.

Palu puhast südant. Kuula ja mõista Tema Sõna, võta see vastu ja kuuletu sellele. Jää Tema juurde, oodates kasvu Temalt. Ta teostab selle, isegi kõige ebatõenäolisemates paikades. **MA**

Bonita Joyner Shields on peakonverentsi hingamispäevakooli osakonna õppimise teenistuse toimetaja ja abijuhataja.

Küsimused aruteluks

1. Mõttele oma praegusele olukorrale. Kas sinu hinge pinnas on hea, kõva, kivine või umbrohtu kasvanud? Miks?

2. Missugune oleks üks asi, mida sa oma hinge pinnases parandaksid, et Jumala Sõnal oleks kergem kasvada?

3. Mida tähendab sinu jaoks selle tähendamissõna kontekstis küpsuse saavutamine?

Äratatud – ja valmis risti jaoks

JUMALA SÕNA JA JORDANI JÕGI

AUTOR: GALINA STELE

Joosua jaoks oli see eba-kindluse ja hiigelsuure ülesande täitmise aeg. Israellaste ees oli veest pulbitsev Jordani jõgi ja Jeeriko – suur ja tugev kindlus jõe läänekaldal. Jõest idas oli ilus Sittimi org, täidetud akaatsiapuude ja Jumala rahvaga.

Oli aeg ületada Jordan – kujuta vaid ette, kuidas Joosua end tundis. Mooses oli surnud. Ta suri hetkel, mil teda enim vajati, just töötatud maa piiril! Kuidas ületada Jordan, eriti kui vool oli tugev (Jo 3:15)? Kuidas vallutada Jeeriko tugevad müürid ja hiiglased? Moosesi tarkust ja kogemust vajati sel olulisel perioodil väga. Kuidas saab Joosua selle rahva töötatud maale viia? Need inimesed olid valmis vahetama oma unistuste maa hetkelise naudinguga vastu akaatsiasaludes. Keda võis Joosua usaldada?

Moosesi surm oli iisraeli rahva jaoks suur kaotus. Ent nad teadsid siiski, et Jumal oli ikka nendega. „Pühamu kohal oli endiselt päeviti pilvesammas ning öösiti tulesammas — kinnitades, et Jumal juhib ja aitab neid edaspidigi, kui nad Tema käskudele

kuuletuvad.“¹

Joosua ootas Issanda suuniseid. Ta oli sündinud orjuses, veetnud 40 aastat Egiptuses ja olnud 40 aastat kõrbes Moosesi parema käsi (4Ms 11:28). Tema algupärane nimi oli Hoosea (4Ms 13:8), mis tähendab päästet või vabastust. Moosesi kõrval töötamise ajal muudeti tema nimi Joosuaks, mis tähendab „Jehoova, päästa!“ või „Jehoova päästab“.² Sõna „Jehoova“ viitas Issandale, kes ilmutas end Moosesile põlevas põõsas: „Ma olen see, kes ma Olen.“ (2Ms 3:14) Joosua nimi muutus elavaks meenutuseks sellest, et Jumal ise on see, kes päästab oma rahva. See ei ole ei Mooses, Joosua ega keegi muu inimestest, vaid igavene mina Olen, kes juhib oma rahva üle Jordani töötatud maale. Hiljem anti seesama nimi Jeesusele. Seega, Joosua oli Kristuse prototüüp.

Jumala ootuses

Joosua oli kogenud Jumala väge palju kordi. Ta oli Siinai mäe juures, kui see kattus Jumala ligiolu sädeleva pilvega. Ta nägi, kuidas Mooses tuli mäelt, kaasas

seadus, mille Jumal oli oma käega kirjutanud (2Ms 32:17). Ta oli võidelnud amalekkidega ja võitnud selle lahingu, kui Moosesi käsi üleval hoiti (2Ms 17:8–16). Joosua oli üks 12 salakuulajast, kelle Mooses töötatud maale saatis – ja üks kahest, kes uskus, et Jumal on piisavalt võimas, et anda neile hiiglaste üle võit.

Joosual „olid kindlasti mõned, kui mitte enamus, neist oma-omadustest, mis teevad inimesest hea kindrali – kindlus ja õrnus, oma meeste usaldus ja kuulekus, otsusekindlus ja kiirus“.³ Joosua ei lootnud sellegipoolest enda talentidele ega omadustele. Ta oli Mooseselt õppinud olulisima õppetunni: sa pead toetuma ainult Jumalale. „Kui su pale ei tule kaasa, siis ära vii meid siit ära!“ (2Ms 33:15) Seepärast ootas Joosua ustavalt Issanda juhtnõore.

Ja Jumal rääkis Joosuaga. Huvitaval kombel mitte strateegilisest vallutusplaanist, kaartide üksikasjalikust kirjeldusest või vallutamiseks vajaminevatest vägedest. Jumal alustas ootamatute juhustega. Ta suunas Joosua tähelepanu asjale, mis hoiab

Jumala alati tema ligi ja muudab ta edukaks. Issand ütles: „Ole ainult vahva ja hästi tugev, tehes hoolsasti kogu Seaduse järgi, mille mu sulane Mooses sulle andis; ära kaldu sellest ei paremale ega vasakule, et sa võiksid teha targasti kõikjal, kuhu sa lähed! Ärgu lahkugu see Seaduse raamat sinu suust, vaid mõtle sellele päeval ja öösel, et sa peaksid hoolsasti kõike, mis sinna on kirjutatud, sest siis õnnestub su teekond ja siis on sul kordaminek!“ (Jo 1:7, 8) Joosua edu juhina – ja iisraeli edu rahvana – sõltus kuulekusest Jumala seadusele, Tema Sõnale. Alles pärast neid juhiseid andis Jumal Joosuale mõningad täpsed juhtnöörid, kuidas edasi minna.

Töötatud maa õppetunnid

Maailma ajalugu kiirustab oma lõpu poole ja me seisame kogudusena taas töötatud maa piiri ääres. Mõnikord me unustame selle, eriti kui akaatsiaorud on õites. Ja üksikisikutena seisame sageli silmitsi oma Jeerikotega. Missuguseid õppetunde saame sellest loost ja Jumalalt Joosuale antud juhtnööridest Jo 1:7, 8? Missuguseid küsimusi peaksime endile esitama?

1. Küsimus Jumala kohalolu kohta: kas me jagame Joosua veendumust, et edasiminekul pole mõtet, kui Jumala ligiolu ei tule meiega kaasa? Kas me teadvustame, et Tema ligiolu on Tema Sõnas?

2. Küsimus julguse kohta: kas me oleme nii julged, kui Jumal soovib, et me oleksime? Kas me näitame üles julgust, mida on vaja Tema järgimiseks ja Tema Sõnale ustavaks jäämisel – ükskõik mis? Kas iisraeli rahvas näis teiste suhtes rumal, kui nad olid seitse päeva ümber Jeeriko jalatanud? Sellist julgust on taas vaja – töötatud maa piiril.

3. Küsimus edu kohta: kas

mitte igaüks ei taha olla edukas? Mida saame sellest loost teada edu saladuse kohta? Sageli ihaldame olla tunnistajaks Jumala otsesele sekkumisele. Me tahame, et Jordani vesi lahkneks ja me oleme üllatunud, kui Jumal näiliselt vaikib. Aga kas me järgime Jumala instruksioone, mis on meile juba avaldatud? Või ootame midagi uut?

4. Küsimus Jumala Sõnasse minemise kohta: kui sügavalt me vajutame endid Jumala Sõnasse? Missuguseid viise kasutame, et täita oma meeled Pühakirjaga?

5. Küsimus kõige kohta, mis „on kirjutatud“. Kui ustavalt me peaksime järgima? Kui me võtame vastu vaid osa instruksioonidest, näitab see „austust teatud seaduste suhtes, ent mitte seadusandja suhtes“.⁴ Kas me tahame ustavalt kuulutada kõigele, mis Piiblis on ilmutatud?

Äratatud ja valmis risti jaoks

Joosua raamat jutustab meile, et Jumala töötus täitus Joosua elus. Ta oli ustav, Jumal tasis talle. Ta viis Jumala rahva üle Jordani, Jeeriko müür langes maha. Kaanani rahvas oli imestunud ja hirmunud. Issanda ligiolu oli nendega ja töötatud maa anti iisraeli lastele.

Joosua lasi Jumalal olla oma kindral. Ta ei otsinud isiklikku au. Ta soovis ehitada Jumala rahva meeltesse, mõistusesse altari Jumalale, andes Sõna edasi uutele põlvedele. „Ühtegi sõna kõigest, mida Mooses oli käskinud, ei jätnud Joosua lugemata kogu Iisraeli koguduse ning naiste, väetite laste ja võõraste ees, kes nendega kaasas käisid.“ (Jo 8:35) Joosua valis teenida kuni viimase hingetõmbeni Issandat. Oma elu lõpus ta tunnistas, et Jumal oli ustav, et Tema töötused ei olnud miraaž. Ta ütles: „...kõik on teil täide läinud, ei ole neist ainsatki

langenud tühja.“ (Jo 23:14) Jumal lootis Joosuale, kuna Joosua lootis Jumalale.

Ma soovin olla nagu Joosua. Ma tean, et minu siht on töötatud maa, mitte orud siinpool Jordani jõge. Ent kuidas ma peaksin Jordani ületama? Minu vaenlane on salakaval ja julm ning minu tarkus piiratud.

Pühakirjas on mulle lubatud Issanda ligiolu. Jumal soovib oma Sõna kaudu minus elada. Ta tahab mind selle läbi äratada, teavitada ja muuta. Just seepärast olen ma võimeline minema edasi ja ületama Jordani. Ma tahan seda teha koos Jeesusega, Issandaga, kes päästab. **MA**

¹ Ellen G. White, „Patriarhid ja prohvetid“ (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1890), lk 481.

² Donald H. Madvig, „Joshua,” The Expositor's Bible Commentary (Grand Rapids: Zondervan Pub. House, 1992), vol. 3, lk 257.

³ A. Plummer, „Introduction to the Historical Books: Joshua to Nehemiah,” Joshua, The Pulpit Commentary (Peabody, Miss.: Hendrickson Publishers), vol. 3, lk iv.

⁴ Madvig, lk 257.

Galina Stele töötab Peakonverentsi arhiivi- ja statistikaosakonna uurijana.

Küsimused aruteluks

1. Millal sa kaevud Piiblist? Hommikul või õhtul või mõlemal ajal? Mõttele sellele, kuidas saaksid arendada harjumuse hoolitseda enda eest Jumala Sõna valgel regulaarselt.

2. Joosua uskus Jumalasse – ta ei kartnud seda usku teistega jagada. Kuidas saad oma usku praktilistel viisidel jagada?

Kolmapäev

Kutse juhtima

MILLISED ON PIIRANGUD?

AUTOR: JERRY PAGE

Räägitakse lugu noormehest, kellele meeldis oma sportautoga mööda kurvilisi mägiteid kihutada. Ühel päeval tuli pime da kurvi tagant talle vastu teine auto, sõites vildakil ühel küljel. Auto sõitis rajalt välja just sel hetkel, kui nad üksteisest möödusid ning vastasauto juht upitas ennast aknast välja ning hüüdis talle: „Siga!“

Noormees oli maruvihane. „Orikas!“ röögatas ta vastu. „See naine oli minu teepoolel,“ torises ta. „Kust võtab ta õiguse mind seaks hüüda?“ Teda rahuldas vaid see, et sai talle kohase solvangu tagasilöögi anda.

Kui ta väljus pimedast kurvist – sõitis ta otsa seale, kes seisis keset teed.

Mõnigi kord näivad meid abistavad hoiatused meile ähvardusena. Issand näeb alati kurvideta gusesse tulevikku. Igas keerulises olukorras soovib Ta meid ohtude eest hoiatada ja näidata meile olemaolevaid võimalusi, kui me vaid kuulame Tema taevalikke sõnu.

Ma näen kristlaste teel suurt „siga“ nendel viimastel päevadel.

Paljud järgivad pärandatud eeskuju „teha seda, mis on hea iseenda silmis“ selle asemel, et pöörduda Jumala Sõna poole.

Ajal, mil Maa läheneb oma viimsele tunnile, on Jumalal põnevad ja kainestavad plaanid meist igäihe jaoks. Ta kutsub mind ja sind saama mõjuvõimsateks juhtideks, et hüüda: „Tulge temast [Paabelist] välja, mu rahvas.“ (Ilm 18:4) Ainuke takistus, mis seisab meie teel, on meie otsus vastata sellistele hoiatustele.

Näide Nehemjast

Nehemja on jõuline näide juhust, keda meie Issand kutsub meist igäüht olema.

Kui kohtume esimest korda Nehemjaga, teenib ta Pärsia kuningas Artakserksest veinivalajana. Ehkki Nehemjal oli mõjukas ametikoht Pärsia õukonnas ja teda ümbritses küllus, oli ta süda oma isa Jumalaga ja rahvaga, kellele oli antud pühad kirjad.

Nehemja esivanemad vangistati 70 aastat tagasi, kui babüloomlased hävitasid Jeruusalemma. Nüüd, Pärsia valitsuse all, said vangistuses heebrealased loa pöörduda oma koju, täites

seeläbi Jumala töotuse, mis oli Iisraeli lastele antud aastaid tagasi (Jeremija 29:10).

Paljud olid mugandunud võõral maal ja otsustasid sinna jääda. Taastada põletatud ja purustatud müürid – see oli nende jaoks liigraske. Jumal vajab juhti, kes asetab Jumala teenimise ja austamise kõrgemale kõigist maistest asjadest.

Sõnumitooja saabus halbade uudistega Jeruusalemma olukorra kohta: „Need, kes seal maal vangiviimisest alles on jäänud, on suures õnnetuses ja häbis, Jeruusalemma müürid on maha kistud ja selle väravad tulega põletatud.“ (Nh 1:3)

Nehemja süda murdus ja ta pöördus kahe abiallika, palve ja Jumala Sõna poole. Ta nuttis ja paastus, palvetas ning tunnistas üles enda ja oma rahva patte. Siis ta ülistas Jumalat, kes peab oma Sõna, ja sai julgustust Jumala töötustest halastuse ja taastamise kohta, kui Tema rahvas pöördub Ta poole kahetsuses ja usus (salmid 5-11).

Juhatus läbi palve

Nehemja palus neli kuud

südamest Jumalat. Siis andis Jumal talle ülesande. Nehemja kutsuti juhtima Jeruusalemma ülesehitamist. Ta palvetas: „Lase siis oma sulasel täna õnnestuda, ma palun, ja anna temale halastust selle mehe ees [kuninga]“ (salm 11). Ja ta ootas.

Jeesus avastas Jumala tahte oma elu jaoks samal viisil. Jumala Sõna palvemeelsel uurimisel sai ta selge arusaamise ülesandest olla Päästja. Ta õppis tundma Jumala tahtmist igaks päevaks, nii nagu Nehemja seda tegi ja nii, nagu meiegi saame teha.

Jumala Sõnasse ja palvesse süüvides täitsid jüngrid aega, kui nad ootasid Püha Vaimuga täitmist (vt Ap 2). Tänu Jumalale, et Jumala Vaimu töö meie elus toob sama tarkuse, arusaamise, anded ja innukuse päästa need, keda me tunneme, ja need, kellede juurde Jumal meid saadab.

Isikupärane mõju

Ühel päeval märkas kuningas Artakserkses Nehemja sünget nägu ja päris tema kurvastuse kohta. Ta rääkis kuningale oma rahva vajadustest Jeruusalemmas. Kuningas küsis: „Mida sa nüüd soovid?“ Kiiresti loetles Nehemja oma soovid ja talle anti kõik, mida ta küsis (Nh 2:2-8).

Nehemja ei olnud ehitaja ega arhitekt. Ta ei käinud „õigetes koolides“. Ent Jumal andis talle vastutusrikka ülesande ja saatis ta Jeruusalemma kui Tema määratud juhi.

Cindy Tutsch, White'i parandinõukogu juhataja abi, kirjutab

raamatus „Ellen White juhtimisest: juhised neile, kes mõjutavad teisi“: „Kui sa oled kristlane, siis oled sa ka juht! Jeesuse järgijana on meie kohustus kasutada oma mõjuvõimu, juhtides teisi järgima Jeesust. Vastavalt oma talentidele teeme seda erinevatel viisidel. Juhul kui sa viimased kümme aastat ei ole elanud eraklikult koopas, nägemata sel ajal kedagi, on sinu elus inimesi.“¹

Juhtimine on inimestele mõju avaldamine – sinu lapsed, perekond, sõbrad, töökaaslased ja naabrid. Jeesus kutsub sind olema Nehemja, olema keegi, kes on tahtlik kohtuma Jumalaga ja Tema Sõnaga palves igal päeval nii, et Ta saab kinkida sulle

juhtimise teenimise anni. Tema valmistab rahvast taeva jaoks ja tahab kasutada sinu mõju, et juhtida teisi tõelisse ärkamisse, mis viib jumalakartusele.²

Millest sõltub edu

Näide Nehemjast on õppetund

kogu Jumala rahvale ja see õpetab meile, et meil ei tule vaid palju palvetada, vaid ka planeerida arukalt ja teha kõvasti tööd. Nehemja mõistis Serubbaabelile antud Issanda sõna: „Mitte väe ega võimu läbi, vaid minu Vaimu läbi, ütleb Vägede Issand.“ (Sk 4:6) Oma kogemusest ta teadis ka, et palvemehed ja -naised on usutegude tegijad ja et hoolikas kaalutlemine ning hästi läbimõeldud plaanid on vajalikud, et olla vaimulikult edukad tehes jõupingutusi meie Issanda heaks.

Kui Nehemja saabus Jeruusalemma, käis ta läbi linna, et saada ülevaade olukorrast. Ta süda kurvastas väga, kui ta laostust nägi. Väljavaade näis sünge.

Ent ta võitis inimeste südamed, kui ta meenutas neile vastatud palveid ja jumalikku juhtimist, mis oli ta Jeruusalemma toonud. Veendununa rahvas vastas: „Võtkem kätte ja ehitagem!“ (Nh 2:18)

Oli ka raevukat vastuhakku:

naeruväärastamist, kallaletunge, julgusetust, järeleandmist, laimamist ja reetmist. Mõnitamist kasutati töötajate narrimiseks, väites, et Jumal on nad hüljanud. Nehemja aga vastas igale rünnakule Jumala Sõnaga (salmid 19, 20).

Nehemja juhtimisel taastati müürid vaid 52 päevaga. Isegi Jumala rahva vaenlased nägid, et Issand on nendega (salm 16).

Nehemja juhib inimesi Jumala Sõna juurde

Tellised ja mõrt ei taga elanike ohutust. Nehemja teadis, et ainus tõeline tagatis Jeruusalemma rahva jaoks oli taastada nende südamed. Ta kogus inimesi kokku kuulama Jumala Sõna ettelu- gemist, mida polnud tehtud palju aastaid.

Kui neile meenutati Jumala antud hoiatusi, nad nutsid (Nh 8:1, 8, 9) ja lubasid „vande kinnitusel käia Jumala Seaduse järgi“ (Nh 10:30). Nehemja palus neil meenutada Jumala imelist andestust ja armu, lisades, „rõõm Issandast on teie ramm“ (Nh 8:10).

Siis pöördus Nehemja tagasi Pärsia paleesse. Ajal, mil ta Jeruusalemma naasis, leidis ta inimesed tõsiselt tagasilangenu- na. Jumala poolt valitud juhina ei kohkunud ta tagasi väga vajalikust usupuhastustööst selleks, et Jumala õnnistused jääksid Ta rahvaga.

Ta võttis ette küsimused: ohtlikest segunemise viisidest pühitsematute ja uskmatutega (Nh 13: 23-28); kümnise ja andide toomata jätmisest (s. 7-13); Jumala hingamispäeva eiramisest (s. 15-22). Ta mõistis, et ehkki mõningad tema puhastustest olid karmid, osutusid nad siiski õnnis- tuseks. Jumala hoiatused on alati meile kasulikud nii oleviku kui ka igaviku mõttes.

Jumala kutsele vastamine

Me elame igaviku piiril. Pühalikud ja hirmutavad päevad ähvardavad meie ohutust. Kuidas küll inglid nutavad, kui nad näe- vad Laodikea koguduse olukorda – inimesi, kes on pimedad oma vajaduste ning ohtliku aja suhtes.

„Miski muu ei hirmuta Saatanat rohkem, kui Jumala rahvas, kes puhastab oma teelt iga takistuse nii, et Issand võib välja valada oma Vaimu kiduvale ja meeltparandamatule kogudu- sele. Kui Saatanal oleks võimalik kasutada oma plaani, siis ei oleks teist ärkamist, ei suurt ega väi- kest, kuni aegade lõpuni.“⁴³

Jumal kutsus meist igaühte saama Tema valitud juhiks, koos teistega palvetama ja õppima Pühakirja, olema Nehemja sarna- ne ja jagama teistega, mida Jumal on teinud meie elus, olles nak- kavaks mõjuks igal pool, kus me oleme.

Ühel päeval jalutas mees möö- da tänavat, kui teda peatas kirglik noor kristlane, kes surus talle kät- te mingisuguse voldiku. Tahtmata olla liiga solvav, ent siiski pettu- nult, võttis ta selle vastu ja surus oma taskusse.

Koju jõudes tundis ta taskus käckras paberitükki, tõmbas selle välja ning viskas tulle. Ent ta tegi vea – jälgides selle põlemist. Enne kui tuli selle täielikult hä- vitas, säras sellel eredalt viimane lause: „Aga Issanda Sõna jääb püsima igavesti.“ (1Pt 1:25, KJV).

Ta uskus, et noorusaja Jumal oli teda armastavalt kõnetanud ning enne veel kui õhtu lõppes, andis ta oma elu Jeesusele.

Jeesuse ümbermuutev vägi, mis löi kogu universumi, on kir- jutatud Tema Sõnasse. Ta töötas, et Tema Sõna „ei tule tagasi mu juurde tühjalt, vaid teeb ... milleks ma selle läkitan“ (Jesaja 55:11, NIV).

Meie Issand otsib juhte, kes

julgusega kuulutavad Jumala Sõna. Jeesus tuleb ja meile on öeldud, et Kristuse tulekule eelneb taasärkamine palve läbi, Jumala Sõna uurimine ning täie- likult alistumine Jeesusele. Üle kogu maailma saginevad mär- gid Püha Vaimu väljavalamisest. Milline imeline aeg – elada sel ajal!

Meil on siiski teha valik – olla või mitte olla Kristuse valitud juht. Avagem oma süda Päästjale, tunnistagem oma patud, võtkem vastu Tema puhastav vägi ja küsigem Tema tahet meie jaoks. Tema suudab meid viia sinna, kuhu peame jõudma. **MA**

1 Cindy Tutch, Ellen White on Leadership: Guidance for Those Who Influence Others (Nampa, Idaho: Pacific Press Pub. Assn., 2008), lk 7.

2 Vaata Ellen G. White, Selected Messages (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1958), book 1, lk 121.

3 Samas., lk 124

Jerry Page on Seitsmenda Päeva Adventistide Koguduse Peakonverentsi pastoraalse teenistuse sekretär

Küsimused aruteluks

1. Mida tähendab juhiks olemine? Kas see tähendab kõrget kohta koguduses?

2. Mõned inimesed tunnevad, et neid on kutsutud olema järgijad, mitte juhid ja et neil ei ole pakkuda erilisi andeid. Mida sa ütleksid sel- listele inimestele?

3. Üks Nehemja „salajane edu saladus“ oli tema võime oodata Issanda vastust oma palvetele õigel ajal. Kas sa oled arendanud sellisel tase- mel kannatlikkust ja usaldust Jumala vastu?

Sõna rikkus

KAS SA OLED KOGENUD JUMALA SÕNA VÄGE?

AUTOR: EKKEHARDT MUELLER

Paljud meist on kogenud Jumala Sõna väge ja rikkust. Me võime tunnistada, et „Jumala sõna on elav ja tõhus ja vahedam kui ükski kaheterane mõõk“ (Hb 4:12). Jumala Sõnal on vägi juhtida meid Jeesuse, oma Päästja juurde, muuta meie elu, nii et see peegeldab Kristust, ja pakkuda meile uut ning värsket arusaamist. Läbi aegade on elanud inimesi, kes on ammutanud Jumala Sõnast värskendavat jõudu. Üks selline inimene oli Taaniel.

Ustav õpilane

Oli 6. sajand enne Kristust. Jumala rahvas oli kaotanud oma maa, Jeruusalemma, ja tempel oma teenistusega oli kadunud. Nad pidid elama võõral maal rahva seas, kes teenis võõraid jumalaid.

Jumala rahva hulgas oli Taaniel. Ta oli üles kasvanud Babüloonia kuningate teenistuses, levitades positiivset mõju kuningakojas ja olles pidevalt tõelise Jumala ustav tunnistaja. Isegi pärast 70 aastat vangistust ei olnud ta alistunud valitseva kultuuri ebapiibellikele mõjudele. Ta

hoolis ikka veel Jumala eesmärgist ja oma rahva tulevikust.

Taanieli 9. peatükis kohtame teada meedlaste ja pärslaste valitsemise all, kes olid Babüloonia vallutanud. 1. ja 2. salmis loeme: „Daarjavesse ... esimesel aastal, panin mina, Taaniel, raamatuis tähele aastate arvu, mis prohvet Jeremijale tulnud Issanda sõna järgi pidi täide minema Jeruusalemma varemeisoleku kohta – seitsekümmend aastat.“

Taanielil pidi olema juurdepääs Vana Testamendi erinevatele kirjarullidele, nende seas ka Jeremija raamatule. Need rullid olid Jumala inspireeritud Sõna (Tn 9:2). Salmides 11–13 viitab Taaniel „Moosese Seadusele“ ja sõnadele, millest Iisrael on taganenud – need sõnad on Jumala sõnad, 5Ms 28. ja 29. ptk – õnnistused ja needused. Taaniel uuris neid pühi kirju põhjalikult ja usinalt.

Taaniel mõistis, et Jeremija prohvetikuulutus hakkab täituma ja Juuda saab tagasi töötatud maale. Lugenud ja uurinud Pühakirja, tundis Taaniel Jumala tahet, ta pööras Jumala öeldule tähelepanu ja lootis jumalikule

prohvetikuulutusele. Ta mõistis oma aja märke. Ta pani tähele, et peatselt pöördub Jumala rahva saatus. Need, kes Taanieli tundsid, teadsid teda kui meest, kelle elus tegutses Jumala Vaim (Tn 4:8, 9, 18; 5:11, 12, 14; 6:3).

Taaniel palvetab

Pühakirja uurimine juhib meid Jumala plaani sügavamate tõdede juurde, ent see innustab ka palvetama. Taanieli 9:3–19 valab Taaniel Jumala ees oma südame välja, ülestunnistuses ja kahetsuses, kahetsedes sügavalt, et Jumala rahvas on Issanda vastu mässanud. Ta saab aru Jumala õiglusest, mis tõi nende peale ettekuulutatud needuse. Siiski loodab ta Jumala armastusele ja suurele armule (s 4, 18) ja palub andestust. Palve lõpeb palumisega, et Jumal taastaks Jeruusalemma hävitatud templi. Taaniel palub uut algust ja taastamist.

Näeme siin tähelepanuväärset jada: Taaniel õpib Pühakirja, see viib ta sügavama arusaamiseni ja olles ikka veel segaduses (Tn 8:27), pöördub ta palves Jumala poole. Kui me soovime oma

vaimulikus elus uut algust, kasvada oma suhtes Jeesusega, mõista Jumalat süvitsi, aduda Jumala plaani enda ja kogu inimkonna suhtes või tunda tulevikku, siis Pühakirja uurimine ja palvetamine aitab meid määratult.

Taaniel oli alles palvetamas, kui Jumal vastas ja saatis tema juurde Gaabrieli (Tn 9:20, 21). Taanielile öeldakse, et ta on „armastust väärt“ (s 23).

Jumal reageerib oma laste palvetele. Ta ei pruugi meile saata nähtavat inglit või unenägu, ent Ta avab meie silmad nägema Teda, Tema tööd, Tema sekkumisi, Ta kasutab meie kaasinimesi, et meieni jõuda, ümbritseb meid oma rahuga ja täidab kindlustundega.

Taaniel saab lõpuks teadmisi tuleviku kohta (s 22). Gaabriel räägib talle 70-nädalasest perioodist, 490 aastast. Selle aja lõpupoole tuleb Messias „patule piiri panemiseks ja süüteo lepitamiseks, igavese õiguse toomiseks, nägemuse ja prohveti kinnitamiseks ja Kõigepühama võidmiseks“ (s 24). Taaniel sai teada lunastusplaani aspekte, mida enne täielikult ei teatud, lisaks viidati siin ka Messiale, Tema teenistusele ja surmale. Taaniel sai uut valgust. Ent see uus valgus kasvas välja – ja sobis sellega kokku – valgusest, mis oli antud prohvetitele enne teda. See valgus ei käinud üksnes aja ja tulevikusündmuste kohta – see rääkis Jeesusest Kristusest.

Uus valgus

Siira piibliuurimise äratus viib sügavamale arusaamiseni Pühakirjast ja Jumalast endast. Kui me uurime palvemees Pühakirja, saame uut valgust. Mis on uus valgus? Sageli seostatakse seda piibelliku tõe avastamisega, mida enne pole märganud. Varajased adventistid

leidsid näiteks pühamudoktriini ja tervisesõnumi. Uus valgus võib viidata ka ühe lõigu paremale arusaamisele. Kuid uus valgus ei ole hea üksnes koguduse jaoks. Sel on ka personaalne mõõde. Inimene, kes uurib Pühakirja, juhitakse uue isikliku mõistmiseni. See on põnev, rikastav ja tänuväärne.¹

Miks annab Jumal meile uut valgust? Möödunu, oleviku ja tuleviku paremal mõistmisel õpime paremini ja sügavamalt hindama lunastusplaani. Me röömustame, kui näeme, kuidas Jumal töötab, et patt, kannatused ja surm saaks lõpetatud ja meie saabuksime koju. Uus valgus innustab meid Jumalat paremini tundma ja armastama ning omama Temaga elujõulist suhet.

Häälestatud siirusega

Me peame eristama tõelist uut valgust valeõpetuste nii-öelda uuest valgusest. Me kontrollime seda Pühakirjast. Püha Vaim ei lähe iseenda ja oma õpetusega vastuollu. Me kontrollime seda koos tõeliste usklike kogukonnaga. Isiklikul tasandil uurime laiahaardeliselt ja väldime olemist kaasajooksikud. Me ei arva iseendast liiga kõrgelt. Ja me laseme Pühakirjal jääda „iseloomu mõdupuuks, kogemuse katsekiviks, tõe autoriteetseks ilmutajaks ning usaldatavaks aruandeks Jumala tegudest läbi ajaloo“.²

Taanieli kogemus õpetab meile, et kui me uurime siiralt Pühakirja ja otsime Jumalat palves, juhtuvad suured asjad. Me saame uut valgust, mõnikord laiemas ulatuses, teinekord isiklikul tasandil. Me peame uuele valgusele avatuks jääma, kuid me ei tohi lasta kultuuril oma veendumusi kujundada. Me peame pigem uut valgust võrdlema Pühakirjaga ja kui see osutub tõeliseks, järgima seda.

Jumal soovib meid äratada, meid muuta ja meie elu rikastada. Ta soovib elada meiega koos, isegi meie sees, nii et me saaksime oma armastuses ja usus tugevaks kasvada, oma teenimises ja sihikindluses edeneda (Ilm 2:19). „Kui süda on Sõnaga kooskõlas, võrsub sinust uus elu, uus valgus paistab Sõna igale reale ja see muutub sinu hinge jaoks Jumala hääleks.“³ MA

¹ Adventistid kasutavad ka terminit käesolev tõde, mis viitab teoloogilistele rõhuasetustele, mis on olulised teatud ajal.

² Vaata põhitõde nr 1

³ Ellen G. White, „Kristlik kasvatus“ (International Tract Society, Battle Creek: 1894), lk 80.

*Ekkehardt Mueller on
Piibliuuringute Instituudi
asedirektor.*

Küsimused aruteluks

1. Taaniel uuris Pühakirja põhjalikult ja palvemees. Missuguste kirjade uurimine on sind isiklikult aidanud?

2. Uus valgus aitab meil Pühakirja ja selle õpetusi paremini mõista. Kuidas saab see aidata meil paremini mõista meie elu valu ja piina? Kuidas näitab see meile Jumala armastust?

Reede

Pühakiri lauldes

LAULDES PÜHAKIRJA LAULE, PELETAME SAATANA KIIRESTI MINEMA

AUTOR: DEREK J. MORRIS

Kolm tuhat aastat tagasi innustas Püha Vaim üht psalmidekirjutajaist kirjutama laulu. Selle Pühakirja laulu fookuses on Jumala Sõna. Tunned ehk mõned selle psalmi osad ära: „Elusta mind vastavalt oma Sõnale.“ „Sinu sõnade tulek annab valguse.“ „Sinu sõna on mu jalale lambiks ja valguseks mu teerajal.“ „Ma olen pannud su sõna varjule oma südamesse, et ma ei teeks pattu sinu vastu.“

Kas tundsid selle psalmi ära? Õigus! Laul 119 (salmid 154, 130, 105 ja 11).¹ Julgustan sind seda Püha Vaimu poolt inspireeritud laulu tervikuna lugema. Selle sõnum on ühemõtteline. Jumal on teinud oma Sõna meile teatavaks ja see Sõna suudab sinu elu ka tänasel päeval valgustada ja elustada.

Enam kui vaid sõnad

Jeesus pidas seda Pühakirja inspireeritud laulu ja üldse kogu Pühakirja enamaks kui religioosete arusaamade käepäraseks kogumikuks – enamaks kui vaid inimeste sõnadeks Jumalast. Pühakiri oli ja on jätkuvalt

Jumala inspireeritud Sõna. Kui Saatan Jeesust kõrbes kiusas, vastas Jeesus tema kiusatustele, tsiteerides Pühakirja. Ta ütles: „Kirjutatud on: inimene ei ela ükspäinis leivast, vaid igaühest sõnast, mis lähtub Jumala suust“ (Mt 4:4, tsiteerides 5Ms 8:3).

Kuidas jõuab meieni sõna, mis tuleb Jumala suust? Prohvetite suulise ja kirjaliku tunnistuse kaudu. Apostel Peetrus on andnud Püha Vaimu mõjutusel järgmise tunnistuse: „Ja meil on veel kindlam prohvetlik sõna, ja te teete hästi, et te seda tähele panete kui küünalt, mis paistab pimedas paigas, kuni päev jõuab kätte ning koidutäht tõuseb teie südameis. Ja see olgu teile kõigepealt teada, et ükski prohvetikuulutus Kirjas ei ole kirja pandud omavoliliselt. Sest inimese tahtel ei ole iialgi ühtki prohvetikuulutust esile toodud, vaid Pühast Vaimust kantui-na on inimesed rääkinud, saades seda Jumala käest.“

Kui Issand kutsus Jeremijat prohvetiks, vastas too: „Oh Issand Jehoova! Vaata, ma ei oska rääkida, sest ma olen noor!“ (Jr 1:6). Issand aga vastas Jeremijale: „Ära ütle: ma olen

noor, vaid mine kõikjale, kuhu ma sind läkitan, ja räägi kõike, mida ma sind käsin!“ (7. s.). Seejärel puudutas Issand noore prohveti suud ja sõnas: „Vaata, ma annan oma sõnad sulle suhu!“ (9. s.).

Jumala Sõna kaitseb

Jumala Sõna kaitseb vaenlase eest. Kui Jeesus pärast ristimist kõrbe läks, nägi Saatan selles palvele pühendatud eraldatuses võimalust Jeesust rünnata. Jeesus vastas igale Saatana kiusatusele Jumala Sõnaga. Kuidas Ta seda teha sai? Kas Tal oli paar kirjarulli riiete all peidus? Ei. Jeesus uskus, et Pühakiri on Jumala Sõna ja Ta pani Jumala Sõna varjule oma südamesse. Ta võttis aega, et seda meelde jätta ja oma elu sellele rajada. Seepärast pörkuski vaenlase rünnak kindlale kaitsele. Jeesus kasutas „vaimumõõka, see on Jumala sõna“ (Ef 6:17).

Kreekakeelne nimisõna rhēma, mis on tõlgitud „sõnana“ Mt 4:4 ja Ef 6:17, viitab konkreetsele sõnale või ütlusele.

Saatana rünnaku ajal ei hoidnud Jeesus Piiblit ega pühakirjarulle nagu mingit talismani

enda ees ega korrutanud: „Piibel, Piibel, Piibel.“ Ei, Jeesus vastas Saatana rünnakutele konkreetsete sõnadega.

Miks on siis Pühakiri kaitseks vaenlase vastu? Seepärast, et Saatan on valetaja ja petis, Jumala Sõna aga tõde.

Ehk siis, kui Saatan ütleb sulle: „Sa oled patune. Sa oled kaotaja. Võid rahulikult kõigele käega lüüa ja neetud saada,“ siis osutab Jumala Sõna Jeesusele ja avaldab tõe: „Kui me oma patud tunnistame, on tema ustav ja õige, nii et ta meile annab patud andeks ja puhastab meid kõigest ülekohtust.“ (1Jh 1:9) Jumala Sõna tõde hajutab Saatana vale.

Kui Saatan püüab sind heidutada ja hirmutada, osutab Jumala Sõna Jeesusele, kes ütleb välja tõe: „Ära kardada, mina olen esimene ja viimne ja Elav; ma olin surnud, ja vaata, ma olen elav ajastute ajastuteni, ja minu käes on surma ja surmavalla võtmed.“ (Ilm 1:17, 18)

Kui Saatan püüab sind matta igapäeva elu probleemide alla, osutab Jumala Sõna Jeesusele, kes ütleb sulle tõtt: „Tulge minu juurde kõik, kes olete vaevatud ja koormatud ja mina annan teile hingamise.“ (Mt 11:28)

Kolm praktilist näpunäidet

Jumal tahab, et kogeksid oma elus Tema Sõna elustavat väge. Siin on kolm praktilist nõuannet, kuidas täita oma süda Jumala Sõnaga:

1. küllastamine – loe Piiblit iga päev. Küllastades oma meelt Jumala Sõnaga, võid olla kindel, et vajalikul hetkel tuletab Püha Vaim sulle vajaliku teksti meelde (Jh 14:26);

2. Pühakirja „mälukaardid“ – vali mõni Pühakirja tekst ja pane see väikesele kaardikesele kirja. Kanna kaarti kaasas ja korda sellele kirjutatud püsivalt, et sõna

otseses mõttes panna „[Jumala] sõna tallele oma südamesse“ (vt L 119:11);

3. Pühakirja laulud – õpi selgeks Pühakirja laule või loo oma isiklikud laulud. Jeesus kasutas Pühakirja laule vahendina talletamiseks Jumala Sõna oma südamesse.² Lauldes neid laule jumalateenistusel või oma igapäevatoimetuste juures, kinnistub Jumala Sõna sinu meeltes. Seejärel jaga Jumala Sõna inimestega enda ümber.

Mõned aastad tagasi sai keegi pastor telefonikõne, milles paluti tulla ja paluda Jumala õnnistust ühele kodule. Keegi naine, nime tagem ta Glendaks³, oli jäänud hiljuti leseks. Teda ümbritsevas kultuuriruumis elati teadmise, et lahkunu vaim külastab oma endist kodu 40 päeva jooksul pärast surma. Umbes nädal pärast mehe surma hakkas Glenda kuulma kopsimist selles maja osas, kus tema abikaasa oli surnud. Glenda oli haritud naine, kuid ei teadnud, kuidas toime tulla sellise üleloomuliku nähtusega. Pastor, valmistudes naist külastama, tundis kindlat sündi võtta enesega ühes Pühakirja lauludega CD. Ta julgustas Glendat seda oma kodus mängima ja talletama Jumala sõnad oma südamesse. Järgmisel hommikul helistas pastorile eevil Glenda ja teatas: „Kopsimine on lõppenud!“ Glendat ahistanud kuri vaim oli majast põgenenud Jumala Sõna väe tõttu! Glenda koges aga Jumala Sõna elustavat väge ja tema elu sai muudetud.

Kokkuvõtteks

Jumala Sõna on jätkuvalt kaitseks vaenlase eest. Me vajame selle väge rohkem kui kunagi varem. Sest „kurat on tulnud maha teie juurde ja tal on suur viha, sest ta teab, et tal on pisut aega“. (Ilm 12:12) Võta aega

Jumala Sõna uurimiseks. Võta aega selle talletamiseks oma südamesse. Palveta ühes Lauljaga: „Elusta mind oma sõna mööda“ (L 119:154) ja koge selle elustavat väge igal oma päeval. **MA**

1 Artiklis kasutatud piiblitekstid on New King James Version piiblitõlkest. Copyright © 1979, 1980, 1982 by Thomas Nelson, Inc. Used by permission. All rights reserved.

2 Ellen G. White „Ajastute igatsus“ (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1898), orig lk 73.

3 Glenda on pseudonüüm

Derek J. Morris on rahvusvahelise vaimulikele mõeldud ajakirja Ministry toimetaja.

Küsimused aruteluks

1. Miks vaigistab Jumala Sõna kuradi?

2. Kas on tõepoolest võimalik ennast Piiblist läbi immutada?

3. Kuidas aitab Pühakirja meeldejätmine meil patustamast hoiduda?

Teine hingamispäev

Ärkamine ja missioon

MEIE INDIVIDUAALNE JA KOLLEKTIIVNE VASTUTUS

AUTOR: ELLEN G. WHITE

Meil tuleb maailmale viia püha kuulutus. Kolmanda ingliskeelne kuulutus ei ole inimese leiutatud teooria ega mingi kujutlusvõime spekulatsioon, see on Jumala pühalik tõde viimaste päevade jaoks. See on viimane hoiatus hukkuvatele inimhingedele.

... Maailma tähelepanu peab juhutama Jumala käskudele ja Jeesuse tunnistusele. Tuleb kuulutada sõnumeid Päästja tulekust. Inimeste valgustamata meeltele tuleb kirjeldada Jumala kohtusteene ja südamed tuleb äratada mõistma armuaja viimaste tundide pühalikkust ning ette valmistada kohtumiseks nende Jumalaga.

Valgus, mis on paistnud sinu jalgrajale, pole sulle antud lihtsalt selleks, et sa võiksid sellest rõõmu tunda ja Pühakirja paremini mõista ja elu teed selgemini näha; vaid et sa võiksid saada valgusekandjaks ning kanda tõe tõrvikut enda ümber olevate inimeste hämaraks muutunud jalgradadele. Me peame olema Kristuse kaastöölised. Me peame järgima eeskujut, mille Ta meile jättis oma maapealse elu

igal päeval astunud sammudega. Tema elu ei olnud mugav ega enesele pühendatud, Ta töötas kadunud inimkonna päästmiseks vaeva nähes püsivuse, väsimatuse ja sihikindlate jõupingutustega ... Ta ütles: „Inimese Poeg pole tulnud, et teda teenitaks, vaid teenima ja andma oma elu lunahinnaks paljude eest.“ (Markuse 10,45)*

Kristuse eeskujut misjonitöös

Kõigest kaheteistaastasena leiti Jumala Poeg õpetatud rabide hulgas oma missiooni ellu viimas ja kui Temalt küsiti, miks Ta oli peale pühi sinna jäänud, siis Ta vastas: „Kas te siis ei tea, et ma pean olema Oma Isa asja ajamas?“ (Lk 2:49) See oli Tema elu ainus suur siht. Kõik muu oli teisejärguline ja esmasele eesmärgile allutatud. Jumala tahte tegemine ja Tema töö lõpuleviimine oli Tema jaoks roog ja jook. Tema enda isikul ja isekatel huvitel polnud Tema töös mingit osa. Armastus Jumala ja inimese vastu nõuab kogu südant ega jäta ellu mingit kohta, kus võiks öitseda isekus. Jeesus kuulutas: „Kuni kestab päev, pean ma tegema

Tema tegusid, kes mind on saatnud; öö on tulemas, mil keegi ei saa tööd teha“ (Jh 9:4) ...

Meie ees on suur töö. Kristuse kogudusele on usaldatud töö, mis on taeva huvi ja aktiivse tegevuse orbiidis. Jeesus ütles: „Minge kõike maailma ja kuulutage evangeeliumi kõigele loodule.“ (Mk 16:15) Meie ajal tehtava tööga kaasnevad samad raskused, millega Jeesus pidi silmitsi seisma ning mida on pidanud ületama iga ajastu reformaatorid; meie peame seadma oma tahte Jeesuse poolele ning liikuma edasi kindlas usalduses Jumalasse.

Ärkamise võti

Jeesuse apostlite tööks oli meeste ja naiste väljaõpetamine heade sõnumite kuulutamiseks ristilöödud ja ülestõusnud Päästjast. Iga evangeeliumi vastu võtnud hing tundis, et tal on Jeesuse ees püha kohustus õpetada ka teistele päästmise teed. Selline vaim peaks ka meid elustama; kuid meie kogudustes on selles osas märkimisväärne ükskõiksus ja see on põhjuseks, miks meie kristlikus elus on vähe vaimulikkust ja elujõudu. Kui te

lähete tööle nii, nagu Jeesuse jüngrid Tema kavatsuse kohaselt pidid minema, ja võidate hingi tõele, siis tunnete vajadust sügavama kogemuse ja suuremate teadmiste järele jumalikes asjades ning siis on teil nälgi ja janu õiguse järele. Te palute Jumalat ja teie usk saab tugevdatud ja teie hinged joovad siis päästeallikal

sügavamaid sõome. Vastuseisu ja katsumustega silmitsi seismine juhatab teid Piibli ja palve juurde ning siis lähete te edasi koos Jumalaga kui Tema kaastöölised, et avada inimestele Jumala Sõna. Te kasvate armus ja tõe tundmises ning teil on rikas ja head mõju levitav kogemus ...

Minge tööle, vennad. Mitte üksnes suured laagrikoosolekud või kokkutulekud või nõukogud ei oma Jumala erilist soosingut; ka kõige alandlikumad isetu armastuse pingutused saavad Tema õnnistusega kroonitud ja rohkesti tasutud. Tehke, mida te suudate, ja Jumal kasvatab teie võimekust. Ärgu ükski kogudus arvaku, et ta on liiga väike, et praeguse aja suures töös mõju avaldada ja

kaasa teenida. Ärgu keegi vabandagu end sellega, et on ka teisi, kellel on andeid, mida just sellesse töösse rakendada. Tehke oma osa. Jumal ei vabanda kedagi. Jeesus on andnud „igäühele ta töö“ (Mk 13:34) ja iga inimene saab tasu „nõnda nagu tema tegu on“ (Ilm 22:12).

Iga inimese üle otsustatakse

se „vastavalt sellele, mis ta ihus olles tegi“ (2Kr 5:10) ja meil tuleb „igäühel anda aru iseenesest Jumalale“ (Rm 14:12) ...

Hakake tööd tegema ükskõik kus ja igal pool. Tehke seda tööd, mis on teile kõige lähemal, otse teie uste ees, paistku see kuitahes madal, tähtsusetu ja soovimatu. Töötage ainult Jumala auks ja inimeste heaks. Laske oma isikul vaateväljalt kaduda ja töötage samal ajal siiralt sihikindluse ja tõsiste usupalvetega Tema heaks, kes suri, et teie võiksite elada. Külastage üksteise järel oma naabreid, saage nendega lähedaseks, kuni nende süda on teie isetu huvi ja armastuse poolt soojendatud. Olge neid lohutamas, palvetage nende eest,

otsige võimalusi teha neile head ja kui saate, koguge mõned neist kokku ja avage nende pimeduses olevale mõistusele Jumala Sõna.

Olge valvel nagu mees, kes peab esitama inimhingede aruande, ja tehke kõik võimalik Jumala poolt teile antud eesõigusega töötada koos Temaga Tema viinamarjaistanduses.

Äрге jätkke kasutamata võimalusi oma naabritega rääkimiseks ning neile head tegemiseks, nii palju kui teil jõudu on, „et igapidi mõned päästaksite“ (1Kr 9:22).

Ärkamine algab üksikisikust

Kui kogudustes toimub elustumine, siis toimub see seetõttu, et keegi inimene seal otsib tõsiselt Jumala õnnistusi. Tal on nälgi ja janu Jumala järele, ta palub usus ja saab vastavalt oma usule. Ta asub tööle, tehes seda tööd kõigest hingest ja südamest ning tundes oma täielikku sõltuvust Issandast ja hinged äratatakse innukalt otsima samasugust õnnistust ning inimsüdamed kogevad värskenduse aegu.

Ulatuslikumat tööd ei jäeta tähelepanuta. Parajal ajal laotatakse meie ette suuremad plaanid, kuid isiklikud, individuaalsed jõupingutused ning huvi teie sõprade ja naabrite vastu saadab korda rohkem kui me suudame hinnata ...

Kõige edukamad on hingedevoitmise töös olnud mehed ja naised, kes pole uhkust tundnud oma võimekuse üle, vaid kes läksid ja töötasid alandlikkuses ja usus ning Jumala vägi töötas koos nende pingutustega, veendes ja muutes nende südameid, kelle poole nad pöördusid.

Jeesus tegi samasugust tööd. Ta tuli nende juurde, kellele Ta igatses isikliku kontakti kaudu head teha.

Ta ei oodanud, millal kogudus koguneb. Suurimad tõed edastati just üksikisikutele. Naine

Samaaria kaevul kuulis imelisi sõnu: „Kes iganes joob seda vett, mida mina talle annan, see ei jänune iialgi. Kuid vesi, mida mina temale annan, saab tema sees allikaks, mis voolab igavesse ellu.“ (Jh 4:14). Vestlus samaarlannaga ei jäänud tulemusteta. Taevase Õpetaja huultelt tulnud sõnad sütitasid kuulaja südame. Naine tundis Tema ära. Ta tundis Tema püha iseloomu väge ja Tema tõe sõnu saatvat taevalikku mõju. Tema südant täitis täielik usaldus. Unustades oma kaevule tuleku põhjuse, kiirustas ta Temast kuulutama oma linna rahvale. Paljud jätsid oma töö, et tulla Jaakobi kaevul oleva võõra juurde.

Nad esitasid Talle küsimusi ja võtsid innukalt vastu seletuse paljudele nende arusaamisele seni mõistmatutele küsimustele. Nende mõtetes valitsenud kimbatus hakkas hajuma. Nad olid nagu pimeduses viibivad inimesed, kes järgnevad äkitselt ilmunud üksikule kiirele, kuni nad leiavad päevavalguse. Ning väsinuna ja näljasena kaevul istunud Jeesuse töö tulemuseks oli laialt levinud õnnistus. Üks hing, kelle heaks Ta oli tööd teinud, oli saanud vahendiks teisten joudmiseks ja nende toomiseks maailma Päästja juurde.

Äratus toidab missiooni ja missioon äratab

Sel viisil on Jumala töö siin maa peal alati edenenu. Lase oma valgusel paista ja ka teised saavad sütitatud.

... Jõudeolek ja religioon ei käi käsikäes; kristliku elu ja kogemuse puudulikkuse põhjuseks on tegevusetus Jumala töös. Lihased inimese kehas muutuvad nõrkadeks ja kasututeks, kui me ei hoi neid tegevuses ja nii on see ka vaimuliku olemuse puhul. Kui sa tahad tugevaks saada, siis sa pead harjutama. Harjuta

usku Jumalasse ja võta toetusdes Tema töotustele oma rist ja tõsta üles oma koorem. Võta enda peale Kristuse ike ja tõesta Tema sõnade „te leiate hingamise oma hingedele“ (Mt 11:29) paikapidavust. Ava Piibel mõnele pimeduses olijale ja sa ei kaeba väsimuse või huvi puudumise üle tõe suhtes. Sinu süda äratatakse tundma hingede koormat ja sinu südant täidab sinu usu tõendeid nähes rõõm ja sa koged, et „kes teisi kastab, seda ennastki kastatakse“ (Õp 11:25). Taotle elavas usus Jumala töotusi ...

Liiga paljud talendid on rätkusse peidetud ja maha maetud ... Kui Jeesus ära läks, jättis Ta igale inimesele oma töö ja „pole-mitte-midagi-teha“ on alusetu vabandus. „Pole-mitte-midagi-teha“ on vendadevaheliste probleemide põhjus, sest Saatan täidab jõudeolijate pea oma plaanidega ja paneb nad tööle. Sinu „töötü“ süda ja mõistus pakuvad talle pinda, kuhu külvata kahtluse ja skeptitsismi seemned. Need, kellel pole midagi teha, leiavad aega keelepeksuks, pealekaebamiseks, tagarääkimiseks ja üleannetusteks. „Pole-mitte-midagi-teha“ toob Kristuse kogudusse kurja rääkimise vendade kohta ja erimeelsused. Jeesus ütleb: „See, kes koos minuga ei kogu, pillutab laiali.“ (Mt 12:30) Jumala käsk on jalge alla tallatud, lepingu verd põlatakse ja meie saame panna käed risti rinnale ja öelda, et meil pole midagi teha? Ärgakem! Lahing on käimas. Tõde ja Eksitus valmistuvad nendevaheliseks lõpuvõitluseks. Marssigem vürst Immanueli verrega määratud lipu all ja võideldagem head usuvõitlust ning võitkem igavene au; sest tõde võidab ja me oleme enam kui võitjad Tema läbi, kes meid on armastanud. Armuaja hinnalised tunnid on lõppemas. Töötagem

kindlalt igavese elu nimel, et me võiksime austada meie taevast Isa ja olgem tööriistadeks nende hingede päästmisel, kelle eest Kristus suri. **MA**

* Selle artikli piiblitekstid on otsetõlge ingliskeelsest New King James Version'ist. Copyright © 1979, 1980, 1982 by Thomas Nelson, Inc. Used by permission. All rights reserved.

Seitsmenda päeva adventistid usuvad, et Ellen G. White (1827-1915) omas piibellikult prohvetlikult kuulutamise vaimuandi oma enam kui 70 aasta pikkuse avaliku teenistuse kestel.

See artikkel avaldati 27.09.2012 ja see on katkend ajakirjas Advent Review and Sabbath Herald 13.03.1888 avaldatud artiklist.

Küsimused aruteluks

1. Milline seos on ärkamise ja misjonitöö vahel? Kas me ei peaks ärkamisteemaliste üleskutsete asemel suunama oma vahendeid evangeeliumi levitamisele ja „töö lõpetamisele“?

2. Loe lugu Samaaria naisest kaevul Johannese evangeeliumi 4. peatükist. Milliseid printsiipe kasutas Jeesus selle naise südameni jõudmiseks? Kas ja mil viisil on need printsiibid asjakohased meie misjonitöös?

3. Me tunneme sageli, et meie osa misjonitöös on tähtsusetu ja vilets. Mis sa arvad, mida ütleks Jeesus meile, kui me niiviisi tunneme? Mis on meie misjonitöö keskmes?